

CHUYỆN MẸ THƠM (Chèo)

Tác giả: Trần Xuân Cung

NHÂN VẬT

MẸ THƠM:

THẢO: Con gái mẹ Thơm

THANH Cán bộ đảng năm vùng

GIANG Người yêu nghĩa (con trai mẹ Thơm)

**ĐỒN
TRƯỞNG**

XÃ ỦY

XÃ ĐỘI TRƯỞNG DÂN QUÂN VÀ MỘT SỐ DÂN LÀNG LÍNH BÓT

LỚP KHAI TỪ

(Trên sân khấu, tượng đài liệt sĩ nổi lên giữa hào quang rực rỡ. Lúc này Giang trong trang phục dân quân tiến ra tiền đài, giọng xúc động)

GIANG: Thế là 68 năm trôi qua
Ngày Giải phóng Điện Biên đã đi vào trang sử
Hôm nay nhân kỷ niệm 75 năm ngày TBLS
Tôi đến nghĩa trang thấp nén hương tưởng nhớ
Nơi người chồng, người con của mẹ đã yên nghỉ tại đây
Chuyện thì dài, tích chèo kể đôi điều
Về mẹ Thơm từ những ngày chống Pháp
(Giang đi khuất, vầng sáng rọi về phía mẹ Thơm bên chõng tre đang ngồi khâu áo.)

**MẸ
THƠM:** Hát đường trường bắn thước
Nghe tiếng côn trùng vào đêm
Thao thức canh khuya mẹ ngồi khâu áo
Nơi đất quê kiên cường
Bao nỗi vắn vương, gửi vào sợi nhớ sợi thương

Nhìn làng quê xơ xác, chìm trong bóng tối phủ đầy

Năm tháng trôi qua từng ngày tôi mong đợi

Sạch bóng quân bạo tàn

Tiếng khóc thê lương, chẳng còn trên đất quê hương

Trời lại xanh gió mát

Nương dâu bát ngát dưới trăng vàng

(Chợt tiếng gõ cửa, Thơm thận trọng ra mở thì một phụ nữ ăn mặc sang trọng, trùm khăn màu mang kính đen xuất hiện – đó là Thanh)

THANH: Chào bà! Bà cho phép tôi hỏi, cậu Hùng tới đây còn ở lại hay đã đi rồi?

THƠM: *(Lạnh lùng)* Bà nhầm rồi, tôi không biết Hùng dừng nào cả.

THANH: Vậy chắc bà biết Nguyễn Thị Thanh cán bộ đảng nằm vùng chứ?

THƠM: Người đó thì tôi lại càng không biết
Nếu cần xin mời bà lên bắt
Hỏi Đoàn trưởng thì sẽ hiểu rõ ngay
Ai là cán bộ nằm vùng, ai là cộng sản ở đây

THANH: Nghe nói nhà bà là cơ sở bí mật
Là chỗ dựa tin cậy của Việt Minh

THƠM: Thôi đủ rồi, xin mời bà ra khỏi đây ngay.
Nếu không tôi sẽ báo động để lính đồn đến bắt *(định đi)*

THANH: *(Chặn lại)* Khoan đã! *(bỏ khăn kính ra)*
Thơm không nhận ra chị ư?

THƠM: *(Như reo lên)* Ôi chị Thanh! Đúng chị Thanh rồi. Người cấp trên mà em đang mong đợi

THANH: Khẽ chứ!

THƠM: Vậy mà em cứ tưởng...

THANH: Việt gian thám thính chứ gì?

THƠM: Chị cái trang thế này có đến Đoàn trưởng cũng chịu

THANH: Có vậy mới che mắt được chúng

THƠM: Chị về đây hồi nào?

THANH: Từ đầu tối, thấy chúng vây quanh nhà đành ẩn nấp ngoài bãi

THƠM: Khổ thân chị đêm hôm sương gió...

THANH: Thăm sao bằng em trăm điều cơ cực,
Thơm ạ, sắp tới kẻ thù sẽ tăng cường tìm kẹp
Bủa vây nhằm chặt đứt yết hầu
Giữa vùng tự do với vùng khu căn cứ

THƠM: Thì ra vậy!

THANH: Cho nên cấp trên có chủ trương sâu rộng
Khởi nghĩa vũ trang diệt ác trừ gian
Giành chính quyền về tay nhân dân
Cướp súng giặc từ trong tay giặc

THƠM: Thế thì hay quá!
Hát dào liễu
Mai đây xóm dưới làng trên lại có dịp tung hoành
Diệt ác trừ gian, phá tề phá bót
Cùng du kích anh hùng dệt tiếp chiến công
Thỏa lòng đất mẹ chờ mong

THANH: Giờ em tìm cách báo cho cơ sở sẵn sàng chờ lệnh.

THƠM: Rõ!

THANH: Còn một việc hết sức quan trọng
Lát nữa tổ công tác Xứ ủy tập kết về đây rồi tỏa đi các ngả

THƠM: Vậy giờ các đồng chí đang ở đâu chị?

THANH: Bên kia sông, một giờ sau sẽ sang đây, em sẵn sàng chứ?

THƠM: Vâng, em sẵn sàng.

THANH: Chị rất tin ở Thơm

THƠM: Giờ chị xuống hầm theo lối cũ lên mé trên cho an toàn
(*Thanh khuất, nhạc diễn tả*)

Anh Lập ơi! Thời gian thấm thoát em không thể nào quên

Nói sử

Ngày anh lên đường đi kháng chiến

Thằng Nghĩ con mình riu rít níu chân cha

Anh ra đi cứu nước xông pha

Em ở lại với mái nhà trống vắng

Hát chinh phụ

Hôm anh xa làng, trăng lẻ bạn lưu luyến

Tiền người lên đường, vượt ngàn gió sương

Bao nỗi vắn vương, gọi bạn canh trường

Quyết lòng lập công

Xúng danh người vệ quốc ngoan cường

(Thơm định vào trong bỗng tiếng gọi giạt, tiếng đập cửa)

ĐỒN TRƯỞNG: Mở cửa, mở cửa ngay...

THƠM: *(Ra mở cửa)* Đêm hôm khuya khoắt, có chuyện gì vậy ông Đồn trưởng?

ĐỒN TRƯỞNG: *(Hát hàm)* Xã ủy, có đúng là thằng Hùng vào nhà này không?

XÃ ỦY: Dạ đúng ạ! Tôi bám đuổi theo đến đây hóa ra con Thảo

ĐỒN TRƯỞNG: Lại để sên con cá lớn, đồ ăn hại *(bạt tai xã ủy)*
Hừ, một ngôi nhà hẻo lánh bên sông
Đúng là cơ sở cách mạng

THƠM: Ông Đồn trưởng nói vậy chẳng hóa ra nhà tôi chứa Việt minh cộng sản?

ĐỒN TRƯỞNG: Dễ thường oan chắc... Chính ta đã có lần vô trượt tên Cộng sản. Hừ cứ chờ đấy! Ta nhất định sẽ tóm được chúng ở cái nhà này, lúc đó nhà giam Hỏa Lò sẽ mở cửa đón chủ nhân của nó. Còn bây giờ tôi muốn phiền bà một việc.

THƠM: Việc gì thưa ông Đồn trưởng?

ĐỒN TRƯỞNG: Chắc bà biết chỗ ẩn nấp của thằng Hùng đội trưởng du kích chứ?

THƠM: Tôi làm sao biết được, mong ông Đồn trưởng hiểu cho

ĐỒN Thế là đành phải chờ ở đây vậy
TRƯỞNG: *(Nhìn Thom dò xét, Thảo từ trong ra)*

THẢO: Tôi biết một nơi xã đội trưởng Hùng thường qua lại.

ĐỒN *(Chồm lên)* Hả, cô biết chỗ thằng Hùng ẩn nấp?
TRƯỞNG:

THẢO: Tôi biết!

ĐỒN Ô giỏi giỏi, ta sẽ thưởng rất hậu cho cô em.
TRƯỞNG:

THẢO: Vậy thì mời các ông theo tôi!

THƠM: Kìa Thảo, con không được đi đâu cả

ĐỒN Ồ xin bà mẹ cứ yên tâm, chúng tôi sẽ không động đến sợi tóc con
TRƯỞNG: gái quý của bà.

THẢO: Con phải đi mẹ ạ!

THƠM: Mà điên hả Thảo?

THẢO: Mẹ ơi con đang tỉnh.*(nhìn mẹ ý tứ)* Con đang tỉnh mà mẹ!

THƠM: *(Như hiểu ra)* Ồ ờ, vậy thì con đi đi...

THẢO: Nào mời các ông đi cho kịp, may ra vô được mời lớn
(Bọn chúng thì thâm gì đó)

ĐỒN Khoan, giờ thì chúng tao cần ở lại
TRƯỞNG:

XÃ ỦY: Đúng, không đi nữa

ĐỒN **Hát gà rừng**
TRƯỞNG: Nghe rõ đây
Bây giờ tao muốn ở lại đây, nghe rõ chưa

THẢO: *(Tiếp)* Có chuyện chi ông lớn

ĐỒN *(Tiếp)* Tao ở đây giăng lưới,
TRƯỞNG: Giăng lưới buông chài tiện hơn

THƠM: *(Tiếp)* Ông nói chi không rõ, ai là cá, ai giăng lưới

ĐỒN (Tiếp) Chúng mày định lừa tao,
TRƯỜNG: Đánh lạc hướng phải không
 (Quát) Lính đâu! Bao vây các lỗng, cả bên bãi nghe không
 (Tiếng lính dạ ran) Giờ Xã ủy chặn phía trước, ta đích - thân chặn phía sau, quyết không cho chúng thoát. (cả hai hùng hổ khua tay)

THƠM: Hình như chúng đã đánh hơi thấy
 Nên quyết bao vây bằng được đây mà
 Sắp đến giờ đồng chí của ta
 Đến hẹn sang đây tránh sao sa vào tay giặc

THẢO: Chuyện gấp rồi mẹ ơi mau tính
 Làm cách nào báo động được đây
 Xung quanh thì bọn giặc bao vây
 Chả lẽ lại ngồi im chờ chết

THƠM: Không! Phải báo ngay cho đồng mình biết,
 Địa điểm đây giờ chẳng được an toàn

THẢO: Nhưng bằng cách nào hả mẹ?

THƠM: (Vẻ kiên quyết) Chỉ còn một cách đốt nhà làm ám hiệu

THẢO: (Sững sờ) Sao, mẹ đốt nhà mình để báo động?

THƠM: Đúng! Không còn cách nào khác.
 Hãy chặn cửa mau lên, lấy dầu vẩy mái tranh
 Lửa sẽ bùng cháy lớn, bên kia ắt thấy động
 Con có rõ hay không?

THẢO: Vâng con hiểu rồi nhưng....

THƠM: Không nhưng gì hết, nào mau lên (Thảo luống cuống chặn cửa, Thơm vẩy dầu lên mái tranh rồi châm lửa bùng cháy. Tiếng la lối, tiếng hát sục sôi của quần chúng phía ngoài)

HẬU **Hát bình lửa**
TRƯỜNG: Kia trông ngọn lửa đang bùng bùng gió cuốn mây bay
 Lửa bốc cao hay trái tim người mẹ
 Hiên dăng mình cho đất nước quê hương (Tiếng quát tháo)

ĐỒN (Quát to) Lính, trối con mụ theo cộng sản, tống vào nhà lao mau lên
TRƯỜNG: (lính xông vào trối mẹ Thơm, Thảo lao tới bị xô ngã, Thảo chơi với kêu cứu. Nhạc diễn tả, Giang trở lại sân khấu)

GIANG: Thế là nơi nhà lao tù ngục, mẹ bị cực hình tra khảo dã man
Tắm thân gầy bầm tím vết thương
Mẹ Thơm vẫn thủy chung son sắt
Rồi một ngày mẹ được thả ra
Trở lại quê hương tiếp tục làm cách mạng (Giang khuất, ánh sáng rơi về phía bờ sông nơi mẹ Thơm đi tới)

THƠM: Hai năm trong tủ nhục, nỗi cơ cực nhà giam
Tin nhà thì cánh nhận biệt tăm
Còn thôn xóm liệu có xuôi dòng thuận bến
Ngâm sông
Lối xưa còn đó, bến cũ còn đây
Sông Hồng dát bạc, dưới ánh trăng đầy
Ta hỏi con sông từ độ ấy, bom thù có xối nát những hàng cây
Hát du xuân
Bâng khuâng lòng tôi bao tháng bao ngày
Xót trông quê mẹ đất này lắm than
Căm quân cướp nước bạo tàn (Thơm lão đảo bước đi)

THANH: (Đi tới) Ai đó?

THƠM: Tôi đây!

THANH: Tiếng ai quen quá... Có phải Thơm đây không?

THƠM: Vâng em đây!

THANH: Ôi đúng Thơm rồi! Thế là người đồng chí trở về đây thật rồi.
Bao ngày Đảng mong đợi, nước mắt chị cạn vơi

THƠM: Chị ơi, còn cơ sở sao rồi, chắc ngày càng vững mạnh?

THANH: Đúng đây em ạ! Cơ sở của ta ngày càng mở rộng
Chi bộ Đảng tăng cường lực lượng
Đã tạo ra căn cứ vững vàng
Bộ đội du kích chiến đấu hiệp đồng

Khiến kẻ thù nhiều phen khiếp vía

THƠM: Còn chồng con em, chắc chị cũng hay tin?

THANH: Có, Cháu Nghĩa được bà ngoại chăm sóc chu đáo, còn chú Lập và cháu Thảo (*bỗng nghẹn ngào*)

THƠM: Kìa chị Thanh! Chị nói đi sao chị lại khóc

THANH: Biết nói với Thơm thế nào đây.

THƠM: Nhà em, cháu Thảo làm sao hả chị? Hay là đã...

THANH: Thơm ơi trong trận càn ra khu căn cứ
Quân giặc đông hơn gấp bội phần
Hàng tiểu đoàn lính Âu Phi cùng đại bác xe tăng
Chúng hung hổ tiến vào Khu Cháy
Hòng tiêu diệt căn cứ địa của ta
Nhưng chúng gặp phải sức chống cự vô cùng quyết liệt
Của bộ đội chú Lập cùng du kích cháu Thảo
Đã chôn vùi hàng trăm xác giặc
Địch tháo chạy trong nỗi đau hoảng loạn
Nhưng Thơm ơi, cũng trong trận quyết chiến
Chú Lập và cháu Thảo đã anh dũng hy sinh

THƠM: (*Choáng váng*) Chị nói sao? Anh Lập và cháu Thảo đã hy sinh?

THANH: (*Nghẹn ngào*) Chị biết báo tin này cho em khác nào sét đánh
Nhưng sự thực rõ ràng chị không nỡ giấu em
Đó cũng là nỗi đau của chiến tranh

THƠM: (*Đau đớn*) Chị Thanh ơi! Điều khủng khiếp này em cũng linh cảm tới. Nhưng sao lại liền hai khăn trắng chị ơi

Hát tò vò

Giông bão dội xuống đầu tôi
Từ đây tách rời, âm dương vời vợi
Đau xót người ơi, ruột tằm nhức nhối
Lệ nhòa chói vơi, câu hát đành đứt đoạn từ đây
(*Thơm gục vào Thanh nức nở*)

THANH: Em cứ khóc nữa đi
Biết đâu dòng nước mắt lại vui đi nổi sầu
Nhưng em hãy nhớ rằng
Bóng đêm đen còn đó, oán hờn vẫn còn đây
Hát sắp quá giang
Cầm quân cướp nước bạo tàn
Tiếng kêu than bấy lâu rên siết xóm làng
Máu đòi trả máu, sóng tràn bão dâng
Cùng quyết xông lên, đập tan áp bức gông xiềng

THƠM: Vâng em hiểu, chị hãy tin ở em

THANH: Đồng chí Thơm! *(Hai người ôm lấy nhau, nhạc chuyển)*

GIANG: Thế là từ đó, nén nỗi đau, mẹ Thơm làm cách mạng
Đã góp phần giải phóng quê hương
Thời gian trôi qua, Nghĩa lớn lên tình nguyện đi đánh Mỹ
Gác tình riêng mẹ lại tiễn chân con
Bao đêm ròng tựa cửa ngóng trông
Mẹ làm cây xanh dâng đời bóng mát
Rồi một hôm tôi đến nhà tìm mẹ *(Ánh sáng rọi về mẹ Thơm bên hũ gạo nuôi quân)*

GIANG: Con chào mẹ!

THƠM: Giang đó ư! Ngoài trận địa còn nước uống không con?

GIANG: Mẹ ơi!

Hát cách cú

Gánh nước chè tươi
Tầm lòng của mẹ đến bên trận địa
Phòng không đánh Mỹ, càng thăm nghĩa tình
Nghĩa tình cá nước quân dân
(Nói) Nhưng các anh ở trận địa pháo phòng không chỉ sợ làm phiền mẹ

THƠM: O hay! Mẹ tình nguyện mang nước ra trận địa
Chứ nào ai ép buộc chi đâu

Không đánh được giặc thì động viên con cháu chứ sao
Già cũng có việc của người già chứ

GIANG: Nhưng còn sức khỏe của mẹ.

THƠM: Mẹ thấy mình vẫn đi lại được
Chứ ngồi nhà lại vợ vẫn nghĩ suy
Chỉ tổ chuốc thêm bệnh tật, Giang này

Hát sử bằng

Đã lâu nay tin ngoài tiền tuyến
Chẳng thấy gửi về, không rõ Nghĩa ra sao
Mẹ ngóng trông hết sớm lại chiều
Con thử hỏi dò xem tin tức

GIANG: *(Hát tiếp)* Mẹ cứ yên tâm đạo này anh Nghĩa
Đã đi vào trận tuyến phía sâu
Đường hành quân chưa rõ nơi nào
Nên chưa tiện biên thư về thăm mẹ

THƠM: Ừ là mẹ sốt ruột nghĩ vậy, chứ hành quân nay đây mai đó, khó mà viết thư cho mẹ con mình

GIANG: Vâng đúng thế mẹ ạ!

THƠM: Thế nào, tối nay cô tiểu đội trưởng pháo cao xạ phòng không có bận trực chiến không?

GIANG: Dạ tối nay con rỗi, có chuyện gì thế mẹ

THƠM: Chả là mẹ tiết kiệm được hũ gạo nuôi quân
Con đến mang gửi hội mẹ chiến sĩ
Rồi về đây cùng mẹ viết thư cho thằng Nghĩa
Cứ gửi theo hòm thư cũ, chắc người ta sẽ chuyển đến nơi

GIANG: Vâng. Giờ mẹ đưa con hũ gạo con chuyển ngay ạ!

THƠM: Thế càng tốt, hũ gạo đây. *(Giang mang đi khuất)*

GIANG: Con bé thế mà nét na,
Đảm việc nhà việc xã hội xông pha
Tôi cũng được cậy nhờ hôm sớm
Chỉ thương hai đứa việc riêng chưa trọn
Chiến tranh kéo dài bao giờ tôi mới có cháu bé trên tay
Nói sử
Biết chẳng con lòng mẹ lúc này
Như lại thấy những ngày con bên mẹ
Hát nhịp đôi (*trở chính*)
Có con có mẹ muối dưa
Quản gì ngày nắng đêm mưa bão bùng
Nhìn con khôn lớn mẹ mừng
(*Bà định đi thi xã đội trưởng đeo xà cọt tới*)

XÃ ĐỘI: Chào bà Thơm!

THƠM: Kìa ông xã đội! Hôm nay có việc gì ông xã đội đến nhà chơi vậy?

XÃ ĐỘI: Bà Thơm ạ! Trong cuộc đời ai cũng muốn mang đến cho nhau những tin tốt đẹp, vậy mà có lúc tôi lại phải mang giọt nước mắt đắng cay cho người mẹ.

THƠM: Ông nói vậy nghĩa là sao?

XÃ ĐỘI: À không...tôi...

THƠM: Chẳng mấy khi ông rảnh rồi đến nhà
Tôi muốn hỏi tin cháu Nghĩa ở phương xa
Là xã đội thế nào ông cũng biết

XÃ ĐỘI: Vâng tin tức ở chiến trường về chúng tôi đều rõ cả
Nhưng với bà biết nói gì đây

THƠM: Ông đừng ngại cứ cho tôi hay
Dù đó là tin xấu nhất

XÃ ĐỘI: Đến lúc này tôi cũng xin nói thật
Xã vừa nhận được tin đau xót
Giấy báo tin Lê Văn Nghĩa đã hy sinh

Ở chiến trường mặt trận phía Nam

THƠM: Ông vừa nói gì!

Thằng Nghĩa con tôi, nó đã hy sinh ở mặt trận phía Nam?

XÃ ĐỘI: Vâng, đồng chí Nghĩa đã chiến đấu anh dũng đến hơi thở cuối cùng.

THƠM: Trời thằng Nghĩa con tôi *(Bà như gục xuống)*

XÃ ĐỘI: Bà Thơm, Bà Thơm! Xin bà bình tĩnh lại

THƠM: *(Nén đau đớn)* Thế là ông đã cho tôi biết sự thật
Giờ đến lượt tôi có một yêu cầu

XÃ ĐỘI: Vì người mẹ chúng tôi sẽ làm tất cả

THƠM: Xin ông đừng cho cháu Giang biết vội tin này
Vì nó hay xúc động lắm

XÃ ĐỘI: Có thể thôi bà?

THƠM: Chỉ có vậy!

XÃ ĐỘI: Giờ xin phép bà tôi về xã lo việc *(đi khuất)*

THƠM: *(Nghẹn ngào)* Thế là chiếc lá xanh cuối cùng đã rụng
Còn lá vàng vẫn ở trên cây

Vĩa tò vò

Cuộc đời biết mấy đắng cay

Nỗi đau dồn lại chắt đầy tháng năm

(Mẹ Thơm chạy ra bốn phía gọi con trong tiếng gào thét của gió bão, rồi bà ôm mặt khóc, đôi vai gầy rung lên từng đợt)

HẬU **Hát tò vò**

TRƯỜNG: Thôn xóm gọi mẹ ơi

Mẹ như con thuyền giữa nơi biển cả

Sóng gió bủa vây ào ào nước cuốn

Một mình giữa chốn

Như tượng đài chiến thắng phong ba

THƠM: *(Hát tiếp)* Nay bao nỗi xót xa

Nỗi đau xé lòng như cắt thịt da

Giữa ngày đồng xanh hoa thắm
Nước non cùng sum họp
Sao đành bỏ mẹ con đi (*Bà ngất lịm, Giang tới hốt hoảng*)

GIANG: Kìa mẹ! Mẹ làm sao thế này. Ai cứu! Ai cứu mẹ tôi...

THƠM: (*Bình tĩnh*) Đừng con, mẹ vẫn khỏe mà.

GIANG: Mẹ ơi phong trào “Hũ gạo nuôi quân” của quê ta rầm rộ lắm, cứ như phong trào “Chiếc gậy Trường Sơn” ấy, giờ thì:

Hát chúc cảm hồi văn

Con sẽ viết thư nhà mừng báo
Xóm thôn mình giờ nay đánh Mỹ kiên cường
Hậu phương cùng với tiền phương
Trên đất quê hương, tay súng luôn sẵn sàng
Gái thay chồng chung thủy đảm đang
(*Nói*) Giờ mẹ hãy đọc cho con viết

THƠM: Nhưng con ơi viết làm gì nữa...

GIANG: Sao lại không hả mẹ? Hay là....

THƠM: À có... Có viết, con ngồi xuống đi, mẹ đọc cho con đây (*Giọng nghẹn ngào*) Nghĩa ơi! Mẹ của con đây! Giang của con đây! Quê hương của con đây (*Bà như lặng đi*)

GIANG: Kìa, đọc tiếp đi mẹ.

THƠM: Ừ, con viết tiếp nhé (*giọng bà lạc dần*)

Hỡi núi Tản Viên sừng sững!
Hỡi con sóng đỏ Sông Hồng
Hãy chặn đứng bàn tay quân xâm lược
Để những người mẹ khỏi mất con
Những người vợ khỏi mất chồng
Tình thương đến với tình thương

GIANG: Ôi, mẹ làm sao thế này?

THƠM: (*Nói như mơ*) Nghĩa ơi! Lúa quê mình mùa này xanh lắm
Cầu Long Biên nổi nhịp hiên ngang
Con lại cùng Giang thăm Tây Hồ Hoàn Kiếm

Kìa! Sao con cứ đứng lặng im

GIANG: *(Hốt hoảng)* Trời ơi, mẹ đang nói chuyện với ai vậy?

THƠM: **Hát thánh trị vì**

Kìa thằng Nghĩa nó đang về

Ngôi sao trên mũ con về đẩy con

Lại đây mẹ quý vô cùng

Mẹ có con đêm ngày gần gũi

Lúc tuổi già khi nắng khi mưa

Kìa con hát khúc ca tình ca, hát nữa đi con

Lời mẹ hát nước non tình thương, năm tháng vẫn vương

Chớ có đi xa, nào đâu mẹ giận

Con hãy ở nhà hồi con, mẹ cần có con

(Bà lả đi trong tay Giang)

LỚP VĨ THANH

GIANG: Kể cũng lạ, trái tim người mẹ ấy

Dù rỉ máu đón đau nhưng vẫn vẹn nguyên

Như ngày lễ truy điệu anh Nghĩa hy sinh

Mẹ đứng đó với cạm khô dòng lệ

Không khuất phục không chịu nằm vật vã

Như tượng đài chiến thắng hiên ngang

Và hôm nay trên đất quê hương

Mẹ Thơm - người vợ, người mẹ liệt sĩ

Của hai thời kỳ kháng chiến

Xứng danh hiệu anh hùng: Người mẹ Việt Nam

(Lúc này Mẹ Thơm trong bộ áo dài, tóc bạc trắng bước lên tượng đài. Các cô gái từ các ngã cầm hoa tiến ra vây quanh mẹ Thơm múa hát)

Hát quạt màn

Như tượng đài quê hương chiến thắng

Muôn đóa hoa dâng người

Chiến thắng xâm lăng mẹ làm ánh sáng đêm đen

Từ mắt mắt đau khổ mẹ vẫn hiên ngang

Đứng giữa bão giông quân gí cơn cuồng phong
Mẹ Thom đó như ngọn lửa rực sáng đất quê anh hùng
(*tiếng trống nhạc rộn rã*)

MÀN